



Anul IV nr. 19 (122)

11 mai 2014

Duminica a 4-a după Paști

(a Slăbănogului)



"În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scâldătoare, care se numea pe evreiește **Vitezda, având cinci pridvoare**. În acestea zăcea **mulțime de bolnavi**: orbi, schiopi, uscați, **asteptând mișcarea apei**. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scâldătoare și tulbura apa, și **cine intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos de orice boală era cuprins**. Și era acolo un om care era **bolnav de treizeci și opt de ani**. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: **Voiești să te faci sănătos? Bolnavul l-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scâldătoare când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea**. Iisus i-a zis: **Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă**. Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: **Este zi de sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul**. El le-a răspuns: **Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă**. Ei l-au întrebat: **Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă?** Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: **Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel Care l-a făcut sănătos.**" (Ioan 5, 1-15)

Credința și nădejdea - (...)Căci „cântă” cu noi slăbănogul și cu el toți vindecarii de către Hristos: "Ca un mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine a strigat: **Miluieste-mă, Doamne! Că patul meu mormânt s-a făcut mie. Care mi-e folosul vieții? Scâldătoarea oilor nu-mi este de-ajutor, căci nu am pe nimeni care să mă arunce, când se tulbură apele, Ci la Tine vin, Izvorule al tămăduirilor, că și eu, împreună cu toți, să strig: Atotputernice, Doamne, slavă Ție!**" (Stihiră ÎI idiomela a slăbănogului). Or, din această perspectivă, pricepem parcă altfel poruncă Stăpânului pe care, aceeași cântare a Vecerniei celei Mari ne-o transmite: "Pogorându-Se Hristos, celor din iad le-a binevestit, zicând: **Îndrăzniți, acum am biruit: Eu sunt Învierea, Eu pe voi vă voi ridica, sfărâmând porțile morții!**" (Stihirile lui Anatolie, III).

Vindecarea - Iată cum, neputință, care-l apropia de moarte pe uitatul slăbănog, face ca Viața să-l caute, să-l afle, să-l reazeze în viață. Căci **Hristos îl vindecă de moarte**, lucrul cel mai de dorit cu putință. La strigătul slăbănogului: **Doamne, nu am om!**, milostivindu-se Hristos, îi răspunde: "Eu pentru ține M-am făcut Om; pentru ține M-am îmbrăcat cu trup..." (Slavă Litiei, gls. 5 a lui Cremula). Iar cheia așezării aici a Evangheliei ne este dată de încă o cântare care zice: "În scâldătoarea oilor, oarecând un înger se pogora și numai pe unul vindecă, într-un an; iar acum, cu dumnezeiescul botez, curățește Hristos mulțimi nenumărate" (Cintarea 1. 5 Canonul Utreniei) și care este reluată de câteva ori în lungul prăznuirii acesteia (ex. Cântarea 4. 5).

Pridvor al înțelepciunii - Iată cum Pridvorul lui Solomon, pridvorul celui înțelept, devine pridvor al înțelepciunii, iconă antitip, anticameră a Bisericii, locaș și lucrare, pleroma și sinaxă liturgică. Biserica, locaș al puterii lui Hristos Induratul, după cum oglindește și textul Icosului: "Cel ce cuprinzi cu palma mâinii Tale, marginile lumii, Iisuse Dumnezeule, Cel ce împreună cu Tatăl ești fără de început și împreună cu Duhul Sfânt stăpânești toate, arătat-Te-ai în trup, vindecând bolile și patimile alungând; pe orbi i-ai luminat și pe cel slăbănog cu dumnezeiescul Tău cuvânt l-ai ridicat, poruncindu-i îndată să umble și să ridice pe umerii săi patul care l-a purtat. Pentru această, toți, împreună cu dânsul, cântăm și grăim: **Slavă puterii Tale, Hristoase Îndurate!**"

Taină slăbănogului - Semn că Părinții Bisericii au văzut în **scâldătoarea Vitezdei miez al altei scâldători, a Bisericii**, cea cu **sapte pridvoare, adică șapte Taine**, este și faptul că taina slăbănogului, prin discursul textului liturgic se așează-n taina inimii fiecăruia dintre noi, căci zicem laolaltă: "Viețuind pe pământ că un străin, sufla al meu, pocăiește-te, căci țarina în mormânt nu lăuda, de greșeli nu se izbăvește. Așadar, strigă lui Hristos Dumnezeu: **Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai înainte de a mă osândi, miluieste-mă!**" (Sedelnele Octoihului, gls. III, ÎI).

Să adăugăm, așadar, la mulțimea minunilor pe care Hristos le-a plinit, și aceasta a Botezului, Mirungerii și Împărtășirii noastre, cei "născuți întru fărădelegi", aceasta a re-re-ridicării noastre, prin Cuvântul Scripturii Sale, prin strigarea Bisericii, din slăbănogeață și vecinătate cu moartea în tărnie duhovnicească, în bărbăția statorniciei noastre pe cale, în Biserica Slavei.

Răbdare - Și să nu ne alăturăm cârtitorilor iudei, păzitorii sâmbetei, cei plini de pizmă și puternici în răutate, când Hristos alege dintre noi pe alții, înaintea noastră în a-i vindeca. Noi păstrându-ne răbdarea că Domnul Se va milostivi peste noi, va lumina Fața Sa peste noi și ne va milui. Căci, în așteptarea Duhului Sfânt, trebuie să luăm aminte la sfântă răbdare, întru care slăbănogul așteptând, Răbdătorul Dumnezeu l-a ridicat

Pr. Conf. Univ. Dr. Constantin Necula - www.crestinortodox.ro

Noi, când ne rugăm, de multe ori suntem așa de slabi, încât atunci încercăm să ne adresăm lui Dumnezeu cu un fel de listă, o listă contabilă, cu nevoile noastre, și abia mai târziu, dacă mai avem timp sau dacă ne mai aducem aminte, mai spunem și: Mulțumesc, Doamne! Să încercăm altfel să ne rugăm Lui; când mergem la lucru, când ne sculăm dimineața, să spunem: **Mulțumesc Ție, Doamne, că m-ai trezit încă o dată, că nu mi-a fost patul groapă**. Îți mulțumesc Ție, Doamne, că mă menții în viață. Pentru păcatele mele trebuia să fiu mort de mult... Iar apoi să spunem: **Doamne, ai grijă de mine, toate necazurile mele le pun la picioarele Crucii Tale**.

IPS Dr. Laurentiu Streza - <http://www.crestinortodox.ro>

„Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia. Dar fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui, După aceea, sfârșitul, când Domnul va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și orice putere. ăci El trebuie să împărătească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimic, este moartea. „ (I Cor.15, 19-26)



„Un păcat ascuns devine și mai mare”

www.razbointrucuvant.ro

Starea de cercetare la spovedanie este, cum vă spun eu întotdeauna, o stare de prezență. La duhovnic nu mergeți la întâmplare, din simplă inerție și niciodată să nu faceți o spovedanie, așa, tradițional, rațional, ci afectiv. **Ca să puteți gândi la mântuire, trebuie să fiți bine spovediți, asta e taina care mântuiește.** O spovedanie este, negreșit, un fel de catehism. **Permanent te cercetezi, iar când ajungi la duhovnic nu trebuie să te rușinezi cu nici un chip: „Domnule, asta am făcut!”.** **Rușinea este arma diavolului, grozav de puternică. Și să mai știți ceva: dacă păstrați un păcat ascuns sau spus sucit devine și mai mare.**

Oameni buni, **important este să reușiți să vă salvați și nu să vă nenorociți pentru păcatele voastre ascunse!**

- **Niciun duhovnic nu are mai multă putere ca altul.** Nu există duhovnici buni și duhovnici mai puțin buni. Se poate doar ca la început unii să aibă mai puțină experiență sau că nu sunt înzestrați cu duhul dragostei, care e de mare preț. Dar, în general, **reușita spovedaniei nu ține de mine, ca duhovnic.** Cei asemeni mie se simt bine când le spui cele mai grozave păcate, pentru că **au bucuria nemărginită că te-au ușurat. Și oricât de greu ar fi păcatul, lui Dumnezeu îi place nespusele căința celor care se spovedesc cu tot sufletul.** Toți duhovnicii au har. Important este să avem în vedere cele **patru elemente ale Tainei Spovedaniei:** să nu mai faci păcatul, să-l mărturisești, să te dezlege duhovnicul și să faci canonul dat de duhovnic.

De ce se dezlegă la pește miercuria și vinerea în perioada Penticostarului

http://ziarullumina.ro

Motivul primordial în baza căruia Sfinții Părinți au rânduit „dezlegările la pește” miercuria și vinerea, în perioada Cincizecimii, adică până la Înălțarea Domnului și apoi până la Cincizecime și Duminica Tuturor Sfinților, îl reprezintă răspunsul Mântuitorului către cărturari și farisei „**Puteti, oare, să faceți pe fiii nunții să postească, cât timp Mirele este cu ei? Dar vor veni zile când Mirele se va lua de la ei; atunci vor posti în acele zile**” (cf. Lc. 5, 33-35). De altfel, **cele patru zile până la Înălțare sunt ultimele zile în care Mântuitorul - Mirele Bisericii - mai este împreună cu apostolii pe pământ.**

Tipicul cel Mare al Sfântului Sava, tipărit la Iași, în anul 1816, în limba română, dar cu caractere chirilice (reeditat la Suceava, în anul 2002) este cea mai importantă carte bisericească în care sunt menționate „dezlegările la pește” în perioada Penticostarului: „**Iar în miercurile și vinerile toatei Cincizecimi dezlegăm călugării la untdelemn și la vin, iar mirenii și la pește.** Afară de miercuria înjumătățirii și de miercuria odovaniai Paștilor, că în acele două zile dezlegăm la pește și la vin, iar unii dezlegă și în celelalte miercuri și vineri ale Cincizecimi” (**Tipicon, Suceava** - Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, Ed. „Bucovina Istorică”, 2002, p. 46). „Dezlegările la pește” au la bază un principiu pe care îl găsim, de asemenea, în Tipicul Sfântului Sava, și anume: „când la monahi este dezlegare la vin și la untdelemn, la mirenii este dezlegare și la pește”.

După Tipicul Sfântului Sava, **Ceaslovul cel Mare** este cartea de cult care lămurește cel mai bine rânduiala „dezlegărilor la pește” din perioada Penticostarului: „**Apoi, de luni după Duminica Tomei, până în Duminica Pogorării Sfântului Duh, luna se mănâncă pește, și miercuria și vinerea untdelemn, iar mirenii și pește.** Iar în miercuria înjumătățirii praznicului și a odovaniai Paștilor, dezlegăm cu toții la pește. Iar din Duminica Pogorării Sfântului Duh, până în Duminica tuturor Sfinților, dezlegăm în toate zilele la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne”. (cf. **Ceaslovul cel Mare**, Alexandria: Ed. Biserica Ortodoxă, 2003, p. 772)

Anunț: Cu ocazia anului omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni, Sectorul învățământ și Activități cu Tineretul al Arhiepiscopiei Bucureștilor, va desfășura la **mănăstirea Caraiman, din Bușteni, proiectul „Pe munte, spre Cruce!”** în perioada **21 iulie 2014 – 3 august 2014.** La acest proiect vor participa tineri creștini ortodocși, cu vârste de **minim 18 ani împliniți.**

În ședința din 27 aprilie 2014, **parohia Mărtisor a aprobat delegarea din partea parohiei a 2 tineri,** a căror cazare, masă și transport (**574 lei / persoană**) vor fi asigurate din bugetul parohiei.

Inscrieri până pe 16 iulie 2014. Informații și amănunte se pot obține de la preoții bisericii.

Programul săptămânii 11 mai 2014 – 18 mai 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	11 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Slăbănogului) – Pr. Ticu
Duminică	11 mai	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Ticu
Luni	12 mai	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil – Pr. Ticu
Martți	13 mai	Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	14 mai	8 - 12 - Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri	16 mai	9 - 12 - Taina Sf.MASLU
Vineri	16 mai	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	17 mai	8 – 12 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	17 mai	17 – 18 - Vecernia Duminicii a 5-a după Paști – Pr.Dragoș
Duminică	18 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Samarinenței) – Pr.Dragoș
Duminică	18 mai	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș